

PLAN PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ
w I półroczu 1955 roku wykonany w 103 proc.
Globalna produkcja wzrosła o 12 proc.
w porównaniu z I półroczem ubiegłego roku
Komunikat GUS o wykonaniu planu na str. 3

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 179 (3427) ROK XI

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 28 LIPCA 1955 ROKU

CENA 15 GR

Plenum KŁ

Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

23 lipca br. obradowało plenum Komitetu Łódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Referat na temat „Zadania łódzkiej organizacji partyjnej w walce o obniżkę kosztów własnych w przemyśle włókienniczym” wygłosił I sekretarz KŁ PZPR, tow. Jan Jabłoński.

W plenum uczestniczyli: zastępca kierownika Wydziału Przemysłu Lekkiego KC PZPR, tow. Stanisław Miszczyk i wiceminister Przemysłu Lekkiego, tow. Franciszek Lewandowski.

W dyskusji nad referatem wystąpili tow. tow.: Baranowska, Granas, Kamiński, Królikowski, Mikuś, Dawidek, Niedbalski, Wiśniewski, Lewandowski, Sychalski, Wesolowski, Sierantowska, Miszczyk, Woźniakowski, Kabat, Sikorski, Karolewski.

Dyskusję podsumował I sekretarz KŁ PZPR, tow. Jan Jabłoński.

Plenum podjęło uchwałę, przyjmując jako wytyczne działania tezy referatu i wnioski z dyskusji.

Konferencja genewska zakończyła się całkowitym porozumieniem

Szefowie rządów czterech mocarstw uchwalili dyrektywy dla ministrów Spraw Zagranicznych, postanowili zwołać konferencję ministrów Spraw Zagranicznych w październiku br. w Genewie dla dalszych rokowań

Dnia 23 lipca zakończyła się konferencja szefów rządów czterech mocarstw. 23 lipca w godzinach przedpołudniowych i popołudniowych odbyły się w ścisłym gronie niejawnie posiedzenia szefów czterech rządów. Przyjęli oni jednomyślnie tekst dyrektyw dla ministrów Spraw Zagranicznych czterech mocarstw. W godzinach wieczornych odbyła się pod przewodnictwem premiera Francji, E. Faure'a, końcowe plenarne posiedzenie konferencji. Na posiedzeniu tym premier Wielkiej Brytanii, A. Eden, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR, N. A. Bulganin, prezydent Stanów Zjednoczonych, D. Eisenhower i premier Francji, E. Faure, złożyli oświadczenia, które zamieszczamy na str. 2.

Dyrektywy szefów rządów czterech mocarstw dla ministrów Spraw Zagranicznych

Szefowie rządów Francji, Wielkiej Brytanii, ZSRR i Stanów Zjednoczonych, pragnąc przyczynić się do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i do umocnienia zaufania między państwami, udzielają swym ministrom Spraw Zagranicznych instrukcji, by kontynuowali rozpatrywanie następujących problemów, co do których odbyła się na konferencji genewskiej wymiana poglądów, oraz by zaproponowali skuteczne środki w celu rozwiązania tych problemów, uwzględniając ścisły związek między zjednoczeniem Niemiec a problemami bezpieczeństwa w Europie, jak również fakt, że pomyślnie rozwiązanie każdego z tych problemów służyć będzie interesom utrwalenia pokoju.

I. Bezpieczeństwo w Europie i Niemcy

W celu stworzenia bezpieczeństwa w Europie z uwzględnieniem słusznego interesu wszystkich państw oraz ich bezspornego prawa do samobrony indywidualnej i zbiorowej, poleca się ministrom, by rozpatrzyli rozmaite propozycje, zmierzające do tego celu, włączając w to następujące propozycje:

pakt bezpieczeństwa dla Europy lub dla części Europy, zawierający postanowienie, że państwa — strony takiego paktu, podejmą zobowiązanie, iż nie uciekną się do stosowania siły oraz odmówią pomocy agresorowi; ograniczenie, kontrolę i inspekcję sił zbrojnych i zbrojeń; ustalenie między Wschodem i Zachodem strefy, na której rozmieszczenie sił zbrojnych będzie dokonywane na zasadzie wzajemnego porozumienia, jak również rozpatrzenie innych ewentualnych propozycji, mających na celu rozwiązanie tego problemu.

Szefowie rządów, uznając swą wspólną odpowiedzialność za rozwiązanie problemu niemieckiego i zjednoczenie Niemiec, zgodnie uznali, że rozwiązanie kwestii niemieckiej i zjednoczenie Niemiec w drodze wolnych wyborów powinno być dokonane zgodnie z narodowymi interesami narodu niemieckiego i interesami bezpieczeństwa w Europie. Ministrów Spraw Zagranicznych będą mogli poczynić wszelkie kroki, jakie będą uważali za pożądane w sprawie udziału

innych zainteresowanych stron lub w sprawie konsultacji z nimi.

II. Rozbrojenie

Cztery szefowie rządów, pragnąc zlikwidować groźbę wojny i zmniejszyć ciężar zbrojeń, przekonani, że konieczne jest, w imię zapewnienia pokoju i dobrobytu ludzkości, stworzenie przewidzianego skutecznego gwarantowanego systemu kontroli oraz redukcji wszelkich zbrojeń i sił zbrojnych, uznając, że osiągnięcia w tej dziedzinie zwinęłyby ogromne zasoby materialne, które mogłyby być wykorzystane dla pokojowego ekonomicznego rozwoju narodów, podniesienia ich dobrobytu, jak również pomocy dla krajów słabo rozwiniętych — postanawiają zgodnie:

1) Działać wspólnie, kierując się powyższymi celami, by opracować możliwy do przyjęcia system rozbrojenia za pośrednictwem podkomitetu Komisji Rozbrojeniowej ONZ.
2) Polecić swym przedstawicielom w podkomitecie, by zgodnie z upoważnieniem ONZ, w pracy swej uwzględniali poglądy i propozycje wysunięte przez szefów rządów na niniejszej konferencji.
3) Zaproponować, by najbliższe posiedzenie podkomitetu rozpoczęło się 29 sierpnia 1955 r. w Nowym Jorku.
4) Polecić ministrom Spraw Zagranicznych, by uwzględnili, przebieg prac Komisji Rozbrojeniowej, by wzięli pod uwagę poglądy i propozycje wysunięte przez szefów rządów na niniejszej konferencji oraz by rozważyli, czy cztery rządy mogą podjąć dalszą pozytywną inicjatywę w dziedzinie rozbrojenia.

III. Rozwój kontaktów między Wschodem a Zachodem

Ministrowie Spraw Zagranicznych powinny z pomocą rzeczoznawców przestudiować środki, nie wyłączając tych, jakie mogłyby być podjęte przez organy i agencje ONZ, a które mogłyby: a) spowodować stopniowe usuwanie barier, przeszkadzających swobodnemu komunikowaniu się i pokojowej wymianie handlowej między narodami; b) doprowadzić do bardziej swobodnych kontaktów i form wymiany wzajemnie korzystnych dla zainteresowanych państw i narodów.

IV.

Ministrowie Spraw Zagranicznych czterech mocarstw spotkają się w październiku br. w Genewie, by przystąpić do rozpatrywania powyższych problemów i określić organizację swej pracy.

NA ZDJĘCIU: szefowie czterech wielkich mocarstw w ogrodzie Pałacu Narodów. Od lewej: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR — N. A. Bulganin, prezydent Stanów Zjednoczonych D. Eisenhower, premier Francji E. Faure i premier Wielkiej Brytanii A. Eden.

Odnaczenia państwowe dla działaczy ZSCh woj. łódzkiego

W ubiegłą sobotę, w 11 rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN, w Zarządzie Wojewódzkim ZSCh w Łodzi odbyła się uroczysta akademія. Na akademię przybyli m. in.: sekretarz KW PZPR tow. Bukowski i sekretarz Prezydium Woj. RN tow. Ostrowski.

Referat obrazujący dorobek jednostolecia Polski Ludowej i osiągnięcia najbardziej masowej chłopskiej organizacji, jaką jest ZSCh, wygłosił wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego ZSCh Jerzy Laszczyk.

W czasie akademii sekretarz Prezydium Woj. RN tow. Ostrowski, w imieniu Rady Państwa udekorował złotymi, srebrnymi i brązowymi Krzyżami Zasługi oraz Medalami 10-lecia Polski Ludowej trzydziestu działaczy ZSCh.

Składając gratulacje odznaczonym działaczom, sekretarz KW PZPR tow. Bukowski oświadczył: W Polsce Ludowej ceni się człowieka nie według jego pochodzenia, ale według jego wkładu pracy dla dobra całego narodu. Za pracę państwo ludowe nagradza najwyższymi odznaczeniami.

Maria Jeziorna, małżonka chłopka z gromady Galewice (pow. Wieruszów), odznaczona została srebrnym Krzyżem Zasługi. Zorganizowała ona w swojej wsi Kółko Gospodyń, którego członkinie biorą żywy udział w konkursie hodowlanym oraz uczą się, jak podnosić produkcję rolną w swych gospodarstwach. Jeziorna w roku ubiegłym sprzedała państwu ponad plan 230 kg miodu, 1400 litrów mleka, 150 kg żyta, 61 kg jaja i 275 dkg węgla.

Złotym Krzyżem Zasługi udekorowany został wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego ZSCh, Jerzy Laszczyk za wybitne osiągnięcia w podnoszeniu na wyższy poziom kultury i oświaty na wsi województwa łódzkiego.

Radziecy specjaliści odwiedzają stałe plantacje kukurydzy w Jackowicach, gdzie wiosną br. bawili tow. Chruszczow i tow. Bierut.

NA ZDJĘCIU: tow. Karpow i Mielnik dokonują przeglądu kukurydzy na polach jackowickiej spółdzielni produkcyjnej.

„Chcecie mieć więcej mięsa, słoni, mleka i masła? Siejcie kukurydzę!”
(Z przesłania tow. Chruszczowa, wygłoszonego do spółdzielców w Jackowicach).

Rozpoczęliśmy w tym roku wielką bitwę o wprowadzenie powszechnej uprawy kukurydzy. Słowa zachęty towarzysza Chruszczowa i towarzysza Bieruta wzywające do powiększenia arealu przeznaczanego pod uprawę kukurydzy podchwyciło wielu chłopów. OBIŚLIŚMY KUKURYDZA W NASZYM WOJEWÓDZTWIE. PRAWIE OSIEM TYSIĘCY HEKTARÓW.

Było to dopiero pierwsze kroki, pierwsze próby, które, można to już dzisiaj powiedzieć, nie bardzo się udały. 25 procent zasianej kukurydzy już to nie wzeszło, już to wrony wyjadły, już to zmarzło podczas tegorocznych wiosennych przymrozków.

Dlatego tak się stało?

Dlatego, że nie spełnili należycie swych

zadań agronomowie i nasze organizacje partyjne. Nie było oddzielenie na alarm podczas wschodów kukurydzy: — Odpędzajcie wrony! Towarzysza Pawłata z powiatu łowickiego nawet nie wiedział, że wrony mogą zaskakować kukurydzę. Tow. Chruszczow z PGR Górny Brus — zasiał też ziarno, o słabej mocy kiełkowania. W powiecie rawskim — mazowieckim siano kukurydzę jak zwyczajny łubin.

Gdzie byli nasi agronomowie? Gdzie były nasze organizacje partyjne? Sądziłyśmy, że wystarczy w tej sprawie ogólnikowa instrukcja lub jeden artykuł.

W powiecie wieluńskim

- Dyrektor TOR-u ... jedzie na Festiwal
- Festyny przedfestiwalowe
- II tys. młodzieży realizuje zobowiązania festiwalowe

W wieluńskim, podobnie jak we wszystkich powiatach i miastach naszego województwa, młodzież starannie przygotowuje się do V Światowego Festiwalu Przyjaźni.

W gmachu Powiatowej Komendy Festiwalowej w Wieluniu przez cały dzień panuje niezwykle ożywiony ruch i

gwar. Nie dziwnego — przygotowania do Festiwalu weszły w ostatnie stadium.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Spółdzielcy ze Stobieckiej Miejskiej i chłopci z Dąbrowy Rusieckiej odpowiadają na apel żniwny KW PZPR

Coraz więcej spółdzielni produkcyjnych, PGR i chłopów indywidualnie gospodarujących odpowiada zobowiązaniami na apel żniwny KW PZPR. Zobowiązania te przyczyniają się do szybszego sprzętu zboża i sprawniejszego przeprowadzenia omiotów.

Oto, co piszą do nas spółdzielcy ze Stobieckiej Miejskiej:

W odpowiedzi na apel KW PZPR postanawiamy koszenie zboża zakończyć w ciągu 6 dni oraz dokonać jak najprędszego omiotów, aby do 25 sierpnia w stu procentach odstawić zboże dla państwa.

Wszystkie świadczenia za usługę na rzecz POM przekazywamy w zbożu w terminie do dnia 25 sierpnia br. w 100 procentach.

Natychmiast po skoszeniu zboża i zastawieniu w stogu przystąpiamy do przeprowadzania podorywek oraz siewu poplonów, jak łubin i seradela, na obszarze 10 ha.

Obowiązkowe dostawy mleka wykonamy w terminie do 1 września br. oraz dostarczymy ponad plan 6 tys. litrów mleka. Spółdzielnia nasza wykonała już w lutym obowiązkowe dostawy żywności za rok bieżący w 100 proc. Do końca roku postanawiamy odstawić dodatkowo ponad 1800 kg.

Wzywamy do współpracy państwa spółdzielni produkcyjnej w przemyśle, pow. Radomsko. Wierzymy mocno, że za naszym przykładem pójdą inne spółdzielnie, że wspólnym wysiłkiem przyczynimy się do umocnienia spółdzielczości produkcyjnej i podniesienia stopy życiowej naszego narodu oraz zapewnienia pokoju na całym świecie.

Również chłopci z Dąbrowy Rusieckiej, gromada Rusiec, pow. Łask, odpowiadają na apel KW następującymi zobowiązaniami:

1. Dokonać w jak najkrótszym czasie sprzętu zboża. Natychmiast po skoszeniu zboża dokonać omiotów na wspólnym klepsku i pierwsze zboże manifestacyjnie odwieźć w ramach obowiązkowych dostaw do punktu skupu w dniu 5 sierpnia.

2. Natychmiast po skoszeniu zboża dokonać podorywek i siewu poplonów.

3. Wykonać obowiązkowe dostawy żywności do dnia 1 listopada, a dostawy mleka do 1 grudnia 1955 r.

Zobowiązani swymi odpowiedziami również na wezwanie rolników ze wsi Kani, gromada Ochle, oraz wzywamy do współzawodniczenia, do manifestacyjnego odstawić wszystkich rolników poszczególnych wsi w pow. łaskim.

Michalina Tatarkówna

I sekretarz KW PZPR w Łodzi

Konferencja Genewska zakończyła się CAŁKOWITYM POROZUMIENIEM

Oświadczenie premiera Edena

Konferencja szefów rządów, która była przedmiotem tak wielu dyskusji i która była tak poważnie stawiana, w szczególności przez Sir Winstona Churchilla przed dwoma przeszło laty, została obecnie zakończona. Konferencja ta postawiła sobie ograniczone zadanie. Osiągnięto więcej niż wykonanie tego zadania.

Przed dziesięć laty zakończyła się wojna w Europie. Obecnie przystąpiliśmy wreszcie do pracy, którą spodziewaliśmy się rozpocząć w roku 1945. Osiągnięto obecnie porozumienie umożliwiające nam zajęcie się

podwójnym problemem: zjednoczenia Niemiec i bezpieczeństwa europejskiego. Nikt nie oczekuje, że szczególne uregulowanie tych skomplikowanych zagadnień będzie rzecz łatwą. Ale obecnie istnieją lepsze niż kiedykolwiek dotychczas szanse zajęcia się praktycznymi propozycjami zmierzającymi do rozwiązania rozbieżności, które dzieliły Europę przez wszystkie lata. Na konferencji tej nie postawiliśmy sobie zadania, by w ciągu kilku dni opracować szczegółowy plan. Dlatego też w naszych dyrek-

tywach dla ministrów Spraw Zagranicznych umieściliśmy jedynie najistotniejsze tezy wyczerpującego porozumienia. Świat niewątpliwie zwrócił uwagę na ton i atmosferę, w jakiej odbywały się nasze obrady. Ci spośród nas, którzy brali bezpośredni udział w obecnych rokowaniach, świadomi byli, że na naszych posiedzeniach panował nowy duch pojednania. Ale poza oficjalnymi obradami mieliśmy wiele okazji do kontaktów osobistych, które, jak mi wiadomo, wszyscy uznaliśmy za nie-

zwykle cenne. Jestem głęboko przekonany, że wymiana poglądów poza salą konferencyjną dała nam wszystkim znacznie lepsze zrozumienie wzajemnych pozycji oraz problemów, wobec których każdy z nas stał.

Jeśli będziemy mogli kontynuować wspólną naszą pracę w duchu tej konferencji, wówczas to, co dzisiaj jest budzącą nadzieję zapowiedzią, stanie się trwałym osiągnięciem w miarę rozwoju wydarzeń.

Oświadczenie premiera Bułganina

Panie Przewodniczący!

Nie ulega wątpliwości, że spotkanie szefów rządów Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego, które odbyło się w Genewie, ma pozytywne znaczenie dla złączenia napięcia w stosunkach między państwami, dla przywrócenia między nimi niezbędnego zaufania. Przyczyniło się do tego przede wszystkim nawiązanie w Genewie osobistych kontaktów między członkami rządów państw, które w przeszłości były w stanie wojny. Dzięki temu udało się wypracować porozumienie w sprawie bezpieczeństwa europejskiego i zjednoczenia Niemiec.

Konferencja genewska skupiała na sobie uwagę narodów całego świata i jeszcze bardziej wzmacniała ich wolę złączenia napięcia międzynarodowego, położenia kresu „zimnej wojnie”. Mam nadzieję, że wszystko to odegra jeszcze swą pozytywną rolę i przyczyni się do osiągnięcia szlachetnego celu — zapewnienia długotrwałego pokoju.

Delegacja Związku Radzieckiego przybyła na konferencję genewską ze szczerą wiarą, że przyczyni się do zorganizowania konkretnej pracy w kierunku rozwiązania przede wszystkim takich podstawowych problemów międzynarodowych, jak organizacja bezpieczeństwa zbrojowego i rozbrojenie. W obecnej sytuacji zagadnienia te mają znaczenie decydujące dla sprawy utrwalenia powszechnego pokoju.

Najważniejszym zadaniem stojącym przed konferencją genewską była sprawa bezpieczeństwa w Europie. Rząd radziecki uważa, że w interesie utrwalenia pokoju leżałoby stworzenie systemu bezpieczeństwa zbrojowego w Europie z udziałem wszystkich państw europejskich i Stanów Zjednoczonych. Nasze nowe propozycje w tej sprawie, zgłoszone na konferencji genewskiej, oparte są na uwzględnieniu faktu, że w obecnych warunkach, gdy w Europie stworzone zostały przeciwstawne sobie ugrupowania państw, należy przede wszystkim skierować siły do normalizacji relacji między państwami należącymi do tych ugrupowań na drodze normalnej współpracy pokojowej, pokojowego regulowania sporów między nimi. W tym pierwszym etapie tworzenia systemu bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego propozycje radzieckie nie przewidują zlikwidowania bloku północno-atlantycznego, unię za-

choćno-europejskiej i organizacji Układu Warszawskiego. Z biegiem czasu w drugim etapie, gdy zostałyby osiągnięte sukcesy w dziedzinie złączenia napięcia w Europie i stworzenia zaufania między państwami, wspomniane ugrupowania mogłyby być zlikwidowane i zastąpione przez system bezpieczeństwa zbrojowego w ONP.

Równocześnie delegacja radziecka proponowała, by zanim zostanie utworzony system bezpieczeństwa zbrojowego w Europie, porozumieć się co do zawarcia układu między państwami — uczestnikami ugrupowań istniejących w Europie w sprawie wzajemnego wyrzeczenia się stosowania siły oraz w sprawie rozwiązywania sporów środkami pokojowymi.

Wymiana poglądów w sprawie bezpieczeństwa europejskiego dowiodła, że wszyscy uczestnicy konferencji wykazali dążenie do znalezienia uzgodnionego rozwiązania tego ważnego problemu. Mam nadzieję, że w toku dalszego rozpatrywania tego problemu osiągnięte zostaną jeszcze znaczące sukcesy.

W sprawie rozbrojenia rząd radziecki wysunął jeszcze przed konferencją genewską — 10 maja — konkretne propozycje dotyczące redukcji zbrojeń, zakazu broni atomowej i usunięcia groźby nowej wojny. Na konferencji genewskiej zaproponowaliśmy, by potwierdzić już osiągnięte porozumienie w sprawie, co do których nasze stanowiska są bądź całkowicie zbliżone, bądź znacznie się zbliżyły.

Dotyczy to przede wszystkim ustaleń poziomu zbrojeń państw, zakazu broni atomowej, konieczności ustanowienia systemu skutecznej kontroli międzynarodowej. Dyskusja nad sprawą rozbrojenia dowiodła, że wszyscy uczestnicy konferencji wykazali dążenie do znalezienia uzgodnionego rozwiązania tego ważnego problemu mającego decydujące znaczenie dla bezpieczeństwa narodów.

W związku z tym należy podkreślić, że w toku dyskusji nad rozbrojeniem uczestnicy konferencji wysunęli propozycje, które niewątpliwie zostaną uwzględnione podczas dalszego omawiania tego problemu i pomogą do osiągnięcia między nami niezbędnego porozumienia.

Rząd radziecki oświadcza, że podczas dalszego rozpatrywania problemu rozbrojenia dąży do wszelkich starań, aby znaleźć rozwiązanie tego problemu, odpowiadające pragnieniom narodów.

Otrzymała się między nami wymiana poglądów w kwestii niemieckiej. Ujawniło się przy tym odmienne podejście do

tego zagadnienia. Delegacje USA, Wielkiej Brytanii i Francji mówiąc o zjednoczeniu Niemiec wychodziły z założenia, że remilitaryzowane zgodnie z układami paryskimi Niemcy zachodnie, a później także zjednoczone Niemcy powinny wchodzić w skład ugrupowania północno-atlantycznego i militarnej unii zachodnio-europejskiej.

Rząd radziecki wypowiadał się konsekwentnie za przywróceniem narodowej jednności Niemiec zwracając uwagę również przed ratyfikacją układów paryskich, że wejście w życie tych układów stworzy ciężkie warunki dla rokowań w kwestii niemieckiej, uczyni bezprzedmiotową dyskusję w sprawie zjednoczenia Niemiec.

Rząd radziecki wychodził z założenia, że rozwiązując kwestię niemiecką należy się liczyć z faktami.

Wojna w Europie zakończyła się już przed dziesięć laty. W ciągu tego czasu powstały dwa państwa niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna — każde o swoim własnym ustroju ekonomicznym i społecznym.

Przez te lata Niemiecka Republika Federalna na mocy układów paryskich wkroczyła na drogę remilitaryzacji i została włączona do militarnej ugrupowania państw zachodnich. Co się tyczy Niemieckiej Republiki Demokratycznej, to wobec zawarcia układów paryskich postanowiła ona wziąć udział w organizacji Układu Warszawskiego.

Jasne jest, że w takich warunkach nie można stawiać kwestii mechanicznego połączenia dwóch części Niemiec — NRD i NRF, gdyż byłoby to nieradne ujęcie sprawy.

W sytuacji, jaka ukształtowała się w Europie, jedyną realną drogą do zjednoczenia Niemiec są wspólne wysiłki czterech mocarstw, jak również narodu niemieckiego, zmierzające do rozładowania napięcia w Europie, do ustanowienia zaufania między państwami. Właśnie temu celowi służąby najlepiej stworzenie systemu bezpieczeństwa zbrojowego w Europie z udziałem w nim na równych prawach, aż do chwili zjednoczenia Niemiec, obu ich części. Ponieważ prowadzilibyśmy do utrwalenia pokoju w Europie i przekazywałbyśmy odrodzeniu militarnemu niemieckiego, to zmieszanie stałoby się z biegiem czasu barierą, jaką wznosiła się obecnie na drodze do zjednoczenia Niemiec.

Z drugiej strony dla zjednoczenia Niemiec z punktu widzenia ich warunków wewnętrznych ogromne znaczenie ma zbliżenie między oboma ich częściami — Niemiec

politykę ich rządów, polegać będzie na tym, aby osiągnąć porozumienie co do kierunku akcji, którą my tutaj mogliśmy przedyskutować jedynie w sposób najogólniejszy. Jestem pewien, że wszyscy życzymy im powodzenia.

Wierzę, że wszyscy poprzemy niezbędne korekty, jakie ich zdaniem, nasze rządy powinny poczynić, jeśli mamy rozwiązać nasze rozbieżności w tych sprawach.

Jeśli nasze narody w ciągu przyszłych miesięcy i lat lepiej się wzajemnie poznają i zrozumieją, tak jak myśmy się lepiej poznali w ciągu tego tygodnia, ułatwi to dalsze porozumienie między naszymi rządami. Niechaj to się stanie

środkami jej realizacji. Na tej drodze został uczyniony pierwszy krok, lecz przeszkody leżą jeszcze. Nie mamy zamiaru tego ukrywać, ponieważ wszelki postęp osiąga się tylko przez prawdę. Prawdą jest, że życie opiera się na stanie napięcia, że motorem jego jest siła. Niechaj to napięcie i siła służą

związaniu zjednoczenia Niemiec i Niemieckiej Republiki Federalnej.

Delegacja radziecka ubolewa, że na naszej konferencji nie poświęcono należytej uwagi problemowi Azji i Dalekiego Wschodu. Tymczasem nie cierpią zwłoki takie zagadnienia, jak przywrócenie Chińskiej Republiki Ludowej należnych jej praw w ONZ, uregulowanie sytuacji w rejonie Tajwanu na podstawie uznania bezspornych praw narodu chińskiego, wykonanie porozumień genewskich w sprawie Indochin i inne kwestie.

Problemów tych w żaden sposób nie unikniemy. Trzeba będzie rozwiązywać je w interesie pokoju i bezpieczeństwa w Azji i na Dalekim Wschodzie, w interesie pokoju międzynarodowego.

Konferencja genewska utworzyła drogę do dalszego wspólnego rozpatrzenia i rozwiązania palących problemów międzynarodowych. Powzięliśmy również ważną decyzję w sprawie konieczności rozwoju kontaktów między Wschodem i Zachodem, rozwijania i zacieśniania stosunków gospodarczych i kulturalnych między naszymi państwami.

Tym samym założyliśmy fundament dla rozszerzenia współpracy między naszymi krajami.

Rząd radziecki ze swej strony gotów jest w szerszym zakresie przyczynić się do takiej współpracy. Liczy on na to, że również i inne państwa uczestniczące w konferencji będą tą drogą, która odpowiada interesom narodów naszych krajów, dla sprawy utrwalenia powszechnego pokoju.

Wszyscy uznajemy doniosłe znaczenie powyższych uchwaleń.

Stanowią one początek nowego etapu w stosunkach między naszymi krajami. Przyznajemy się do umocnienia zaufania między nami, między naszymi narodami. Uchwały te będą dla nas pozytywnym znalezieniem, również dla innych krajów, dla sprawy utrwalenia powszechnego pokoju.

Najgorętszym dążeniem wszystkich narodów jest dążenie do pokoju. Rząd radziecki dołoży niezbędnych starań, aby nasze uchwaleń miały międzynarodowe i lokalne rozpatrzenie tych zagadnień, które wypadnie nam jeszcze rozpatrywać i rozwiązywać. Jeżeli jednak wszyscy przejawimy ducha współpracy, który wykazywał się tutaj, w Genewie — będzie to niezawodna rękojmia, że szlachetny cel utrzymania pokoju zostanie osiągnięty i że narody będą spokojne o swe jutro.

W duchu sprawiedliwości i niechęci przyniesie ludzkości wzrost dobrobytu, większą wolność oraz zmniejszenie obaw, cierpienia i nieszczęścia. Niechaj towarzyszy temu większa dobra wola między ludźmi. Wówczas dni te, zaiste, na zawsze pozostaną w pamięci.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

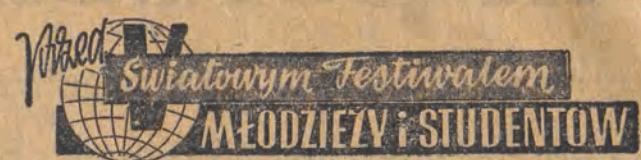
Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosku o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkuje naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dzisiaj wieczorem do mojego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

W dniu 23.VII.1955 r. odbyło się spotkanie delegacji Polonii Krajów Europejskich z prezesem Rady Ministrów, Józefem Cyrankiewiczem. W spotkaniu udział wzięli sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut.

(Dokończenie ze str. 1)

Młodzież pow. wielunińskiego reprezentowała delegacja z warszawskim Festiwalem 5 delegatów. Oczywiście pojeżdżali najpiękniejsi: Eugeniusz Baranowski — członek ZP ZMP, Ryszard Król — przedujący uczeń z Liceum Pedagogicznego, Ireneusz Nowak — traktorzysta z POM Opolewice, Danuta Goldys — statystka członkini spółdzielni produkcyjnej w Mokrosku oraz listonosz z Naramie — Edward Szyszka.

Poza tym do Warszawy wyjechało na kilkudniowe wycieczki 484 uczestników. Na uczestnictwo w Festiwalu trzeba jednak zastrzeżenie, że młodzież wzięła udział w tym festiwalu, nie tylko w celu poznania Wielunia, ale przede wszystkim w celu poznania Wielunia i Wielunia.

Realizacja przedfestiwalowych zobowiązań przyniosła w powiecie wielunińskim dobre wyniki. Zle jest jednak, kiedy zetempowcy są osamotnieni w tej pracy, kiedy nie pomagają im towarzysze z ZSCh, LPZ itp., ograniczając jedynie swą pomoc do uczestnictwa w posiedzeniach Komendy Festiwalowej. Błąd ten trzeba natychmiast naprawić. Festiwal już za kilka dni, a pracy jest jeszcze wiele.

Ogółem, w pow. wielunińskim, w Cynie Festiwalowym bierze udział około 5 tysięcy zetempowców i młodzieży niezorganizowanej oraz 6.100 harcerzy.

W przygotowaniu do Festiwalu rodzą się nowe pomysły. Młodzi chłopcy z Technicznej Obsługi Rolnictwa w Wieluniu zorganizowali dwie, 10-osobowe brygady młodzieżowe, które w ramach Czynu Festiwalowego zaoferowały około 30 tys. zł. Dzięki takim przedsięwzięciom, jak: Jan Wietrzniak, Zachariasz Borek, Wojciech Łoszek przed terminem wykonano dwa ciągniki, a trzeci znajduje się w trakcie remontu. W szybszym zrealizowaniu zobowiązań festiwalowych członkom brygad pomagał dyrektor TOR — Czesław Smok. Obydwie brygady zostały wyróżnione. Jadą na Festiwal, a razem z nimi również dyrektor.

Ożywiła się praca kół ZMP we wsiach pow. wielunińskiego. Dzięki intensywnym pracom, dokonano się wiele zmian na lepsze. Kola zetempowskie nawiązały bliższe kontakty, zacieśniły współpracę. Młodzież z pobliskich gromad organizuje wspólne festyny przedfestiwalowe. Odbyło się ich już około 25. m. in. w Leskach, Cieluchowie, Rykoci, Studzińskich i Zytłowie. Na program festynów składają się występy arty-

styczne, zawody i gry sportowe oraz na zakończenie zabawa ludowa. Do 15 sierpnia, tj. ostatniego dnia Festiwalu, odbędzie się kilkadziesiąt festynów. Na festynach przeprowadza się również zdobywanie norm na Sportową Odznakę Festiwalu. Do obecnej chwili młodzież pow. wielunińskiego zdobyła około 1500 SOf.

W zdobywaniu odznak wyróżniają się kola sportowe: Start, Sparta oraz SKS.

Realizacja przedfestiwalowych zobowiązań przyniosła w powiecie wielunińskim dobre wyniki. Zle jest jednak, kiedy zetempowcy są osamotnieni w tej pracy, kiedy nie pomagają im towarzysze z ZSCh, LPZ itp., ograniczając jedynie swą pomoc do uczestnictwa w posiedzeniach Komendy Festiwalowej. Błąd ten trzeba natychmiast naprawić. Festiwal już za kilka dni, a pracy jest jeszcze wiele.

Ogółem, w pow. wielunińskim, w Cynie Festiwalowym bierze udział około 5 tysięcy zetempowców i młodzieży niezorganizowanej oraz 6.100 harcerzy.

W przygotowaniu do Festiwalu rodzą się nowe pomysły. Młodzi chłopcy z Technicznej Obsługi Rolnictwa w Wieluniu zorganizowali dwie, 10-osobowe brygady młodzieżowe, które w ramach Czynu Festiwalowego zaoferowały około 30 tys. zł. Dzięki takim przedsięwzięciom, jak: Jan Wietrzniak, Zachariasz Borek, Wojciech Łoszek przed terminem wykonano dwa ciągniki, a trzeci znajduje się w trakcie remontu. W szybszym zrealizowaniu zobowiązań festiwalowych członkom brygad pomagał dyrektor TOR — Czesław Smok. Obydwie brygady zostały wyróżnione. Jadą na Festiwal, a razem z nimi również dyrektor.

Ożywiła się praca kół ZMP we wsiach pow. wielunińskiego. Dzięki intensywnym pracom, dokonano się wiele zmian na lepsze. Kola zetempowskie nawiązały bliższe kontakty, zacieśniły współpracę. Młodzież z pobliskich gromad organizuje wspólne festyny przedfestiwalowe. Odbyło się ich już około 25. m. in. w Leskach, Cieluchowie, Rykoci, Studzińskich i Zytłowie. Na program festynów składają się występy arty-

styczne, zawody i gry sportowe oraz na zakończenie zabawa ludowa. Do 15 sierpnia, tj. ostatniego dnia Festiwalu, odbędzie się kilkadziesiąt festynów. Na festynach przeprowadza się również zdobywanie norm na Sportową Odznakę Festiwalu. Do obecnej chwili młodzież pow. wielunińskiego zdobyła około 1500 SOf.

W zdobywaniu odznak wyróżniają się kola sportowe: Start, Sparta oraz SKS.

Realizacja przedfestiwalowych zobowiązań przyniosła w powiecie wielunińskim dobre wyniki. Zle jest jednak, kiedy zetempowcy są osamotnieni w tej pracy, kiedy nie pomagają im towarzysze z ZSCh, LPZ itp., ograniczając jedynie swą pomoc do uczestnictwa w posiedzeniach Komendy Festiwalowej. Błąd ten trzeba natychmiast naprawić. Festiwal już za kilka dni, a pracy jest jeszcze wiele.

Ogółem, w pow. wielunińskim, w Cynie Festiwalowym bierze udział około 5 tysięcy zetempowców i młodzieży niezorganizowanej oraz 6.100 harcerzy.

W przygotowaniu do Festiwalu rodzą się nowe pomysły. Młodzi chłopcy z Technicznej Obsługi Rolnictwa w Wieluniu zorganizowali dwie, 10-osobowe brygady młodzieżowe, które w ramach Czynu Festiwalowego zaoferowały około 30 tys. zł. Dzięki takim przedsięwzięciom, jak: Jan Wietrzniak, Zachariasz Borek, Wojciech Łoszek przed terminem wykonano dwa ciągniki, a trzeci znajduje się w trakcie remontu. W szybszym zrealizowaniu zobowiązań festiwalowych członkom brygad pomagał dyrektor TOR — Czesław Smok. Obydwie brygady zostały wyróżnione. Jadą na Festiwal, a razem z nimi również dyrektor.

Ożywiła się praca kół ZMP we wsiach pow. wielunińskiego. Dzięki intensywnym pracom, dokonano się wiele zmian na lepsze. Kola zetempowskie nawiązały bliższe kontakty, zacieśniły współpracę. Młodzież z pobliskich gromad organizuje wspólne festyny przedfestiwalowe. Odbyło się ich już około 25. m. in. w Leskach, Cieluchowie, Rykoci, Studzińskich i Zytłowie. Na program festynów składają się występy arty-

styczne, zawody i gry sportowe oraz na zakończenie zabawa ludowa. Do 15 sierpnia, tj. ostatniego dnia Festiwalu, odbędzie się kilkadziesiąt festynów. Na festynach przeprowadza się również zdobywanie norm na Sportową Odznakę Festiwalu. Do obecnej chwili młodzież pow. wielunińskiego zdobyła około 1500 SOf.

W zdobywaniu odznak wyróżniają się kola sportowe: Start, Sparta oraz SKS.

Realizacja przedfestiwalowych zobowiązań przyniosła w powiecie wielunińskim dobre wyniki. Zle jest jednak, kiedy zetempowcy są osamotnieni w tej pracy, kiedy nie pomagają im towarzysze z ZSCh, LPZ itp., ograniczając jedynie swą pomoc do uczestnictwa w posiedzeniach Komendy Festiwalowej. Błąd ten trzeba natychmiast naprawić. Festiwal już za kilka dni, a pracy jest jeszcze wiele.

Ogółem, w pow. wielunińskim, w Cynie Festiwalowym bierze udział około 5 tysięcy zetempowców i młodzieży niezorganizowanej oraz 6.100 harcerzy.

W przygotowaniu do Festiwalu rodzą się nowe pomysły. Młodzi chłopcy z Technicznej Obsługi Rolnictwa w Wieluniu zorganizowali dwie, 10-osobowe brygady młodzieżowe, które w ramach Czynu Festiwalowego zaoferowały około 30 tys. zł. Dzięki takim przedsięwzięciom, jak: Jan Wietrzniak, Zachariasz Borek, Wojciech Łoszek przed terminem wykonano dwa ciągniki, a trzeci znajduje się w trakcie remontu. W szybszym zrealizowaniu zobowiązań festiwalowych członkom brygad pomagał dyrektor TOR — Czesław Smok. Obydwie brygady zostały wyróżnione. Jadą na Festiwal, a razem z nimi również dyrektor.

W czerwcu 1956 r. spotkamy się na XXV MTP

Nasz specjalny wystawnik red. J. Krygier donosi z Poznania

Kiedy w dniu wczorajszym na uroczystym spotkaniu z wystawcami zagranicznymi i przedstawicielami prasy minister Konstanty Dąbrowski zakomunikował m. in. że następne tj. XXV Międzynarodowe Targi Poznańskie odbędą się w czerwcu w roku przyszłym — wszyscy zebrani powitali tę wiadomość oklaskami.

Nie były to bynajmniej oklaski li tylko kurtuazyjne, a jeszcze jeden dowód, że zamknięte uroczyste XXIV MTP zakończyły się naszym pełnym sukcesem i że nie ulega żadnej wątpliwości, iż w roku przyszłym słońce wystawców zagranicznych na pewno wzrośnie.

Przytoczmy teraz kilka liczb i faktów ilustrujących w wielkim skrócie to, co działo się na MTP w czasie trzech tygodni ich trwania.

A więc tegoroczne Targi odwiedziło około miliona trzydziestu tysięcy osób. Trzeba tu dodać, iż liczba ta nie jest jeszcze ostateczna i po pełnym podsumowaniu na pewno wzrośnie. Milion trzydziestu tysięcy zwiedzających, to zarazem najlepszy dowód, jak wielkim zainteresowaniem cieszyły się Targi wśród naszego społeczeństwa.

W przeciągu trzech tygodni polskie centrale handlu zagranicznego zaopatrywały szereg umów eksportowych i importowych na ogólną sumę 460 milionów rubli. Polskie towary dzięki swej wysokiej jakości znajdowały coraz więcej nabywców na rynkach dalekiego i bliźniego.

W okresie trwania Targów odwiedziło je prawie trzy i pół tysiąca cudzoziemców, którzy zjechali się tutaj aż z 45 krajów, aby zobaczyć wyroby naszego przemysłu i rolnictwa, zaznajomić się z naszymi możliwościami eksportowymi i importowymi. Jak z tego wynika, MTP stały się wielką międzynarodową imprezą handlową.

Najwięcej kupców przybyło do Poznania z Francji, Niemieckiej Republiki Federalnej, Anglii, Holandii i Belgii. Poza tym bawili tu również przedstawiciele sfer handlowych i przemysłowych z tak odległych krajów, jak np. Australia, Japonia, Argentyna, Brazylia, Indie, Egipt, Nowa Zelandia, Maroko, Pakistan, Islandia, Kanada, USA, Meksyk, Syria, Liban i Izrael.

Wszystkie przytoczone tu liczby i fakty świadczą niezbicie o jednym — rośnie międzynarodowe znaczenie Polskich Targów i to w temple niesłychanie szybkim. Dzięki rąk i mózgom polskich inżynierów i robotników znajdują coraz większe uznanie na rynkach Europy i całego świata. Targi spełniają również inne bardzo ważne zadanie, a mianowicie waleń przyczyniły się do rozwinięcia i umocnienia międzynarodowej wymiany handlowej, wymiany opartej na zasadach równości i wzajemnych korzyści.

A więc do zobaczenia za rok na XXV Międzynarodowych Targach Poznańskich.

Na straży pokojowej pracy narodów

NA ZDJĘCIU: przed startem odrzutów do lotów ciężeńskich sztylami defiladowym.

Głosy prasy zachodnio-niemieckiej o konferencji w Genewie

Niemal cała prasa zachodnio-niemiecka przyznaje, że konferencja genewska jest poważnym wkładem w dzieło osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

„Frankfurter Neue Presse”, „Bonner Rundschau”, „General-Anzeiger” i „Süddeutsche Zeitung” pesymistycznie przedstawiają perspektywę rozwiązania problemu niemieckiego. Wyrażają one obawę, że konferencja genewska położy kres „polityce z pozycji siły”, której zawsze holdował rząd bawarski, gdy chodziło o zjednoczenie Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

„Westdeutsches Tageblatt” krytykuje tendencję ocenę wielu dzienników zachodnio-niemieckich, które twierdzą, że ZSR nie chce zjednoczenia Niemiec.

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego

nały półroczny plan produkcji podstawowej pod względem wartości robót w 104 proc., w tym przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w 104 proc., Ministerstwa Budownictwa Miast

wierciańskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, rozszar-

nie w Elku, fałszywe makaronu we Wrocławiu, słodownie w Żarach, zakłady mleczarskie w Parczewie i Janowie Lubelskim, smalcownie w Zakładach Mięsnych w Łodzi.

Centralny Zarząd ZOR oddał do użytku w I półroczu 1955 r.

ok. 1,6 tys. izb więcej niż w odpowiednim okresie 1954 r. Plan oddawania do użytku izb nie został wykonany (93 proc. planu).

Państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wyko-

Państwowe biura projektów przekroczyły plan opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej, jednakże jakość i terminowość dostarczania dokumentacji była nadal niezadowalająca.

7. Obrót towarowy wewnętrzny i zagraniczny

W I półroczu 1955 r. plan obrotów detalicznych handlu u społeczonego łącznie z żywnieniem zbiorowym został wykonany. Obróty detaliczne łącznie z żywnieniem zbiorowym w cenach porównywalnych były w I półroczu o 12 procent wyższe niż w I półroczu 1954 r. W I półroczu 1955 r. przeprowadzono tężącą kolejną obniżkę cen detalicznych w obrocie towarowym.

Dostawę wielu artykułów spożywczych i przemysłowych

ni „Samopomoc Chłopska” wykonała plan obrotów detalicznych w I półroczu 1955 r. w 97 proc., obroty detaliczne w cenach porównywalnych wzrosły o 12 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r.

Znaczącej poprawie uległo w porównaniu z I półroczem 1954 r. zaopatrzenie sieci handlu wiejskiego w niektóre artykuły przemysłowe. Głównie Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska” otrzymały więcej obrotów i wyrobów, które za-

Dostawy wielu artykułów spożywczych i przemysłowych

na zapotrzebowaniu wzrosły w porównaniu z I półroczem 1954 r. Dostraczono ludności o 12 proc., więcej maki pszennej, makaronu o 23 proc., pieczywa o 6 proc., w tym pieczywa pszennego o 15 proc., cukru o 16 proc., pieczywa kukurzyanego o 33 proc., tłuszczów roślinnych o 12 proc., masła o 30 proc., mleka o 9 proc., jaj o 15 proc., warzyw o 21 proc., marmolady o 27 proc., herbaty o 17 proc., papierosów o 12 proc., w tym papierosów tytoniowych o 12 proc. Natomiast wskutek nieprzekonania planu skupu żywności został wykonany plan zapotrzebowania w mięsie, przetworach i tłuszczach zwierzęcych o 24 proc., żywności białkowej o 24 proc., odtłuszczonej o 24 proc., naszyn blaszanych emaliowanych o 18 proc., naszyn żelaznych o 34 proc., naszyn ocynkowych o 26 proc., szpardi i łopaty o 9 proc.

Aparat CRS „Samopomoc Chłopska” otrzymał więcej materiałów budowlanych: wapna palonego o 10 proc., piapy o 43 proc., cementu o 4 proc., dachówki o 11 proc.

Sieć statych punktów sprzedaży detalicznej Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” wzrosła w I półroczu 1955 r. o 6 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r.

W zakresie handlu zagranicznego zwiększono obroty towarowe o 10 proc., w tym w imporcie o 10 proc., w eksporcie o 10 proc.

W zakresie artykułów przemysłowych dostarczone na rynek więcej tkanin wełnianych o 25 proc., tkanin bawełnianych o 14 proc., tkanin jedwabnych o 21 proc., tkanin lnianych o 27 proc., odzieży o 16 proc., obuwia skórnego o 17 proc., mebli o 19 proc., naczyń emaliowanych o 22 proc., fajansu stołowego o 9 proc., rowerów o 17 proc., motocykli o 26 proc., wózków dziecięcych o 100 proc., zabawek radiowych o 100 proc., mydła do prania o 15 proc.

Centrale Państw. Sprzedaży

3. *Sakhalinella*. *Inula*, *Sakhalinella*

8. Szkolnictwo, kultura, ochrona zdrowia oraz gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W 1955 r. ukończyło szkoły podstawowe ponad 296 tys. dzieci a świadectwa dojrzałości otrzymało 10 200. Liczba miejsc w żłobkach stałych zwiększyła się w I półroczu 1955 r. w porówna-

zakończonych liceów ogólnokształcących otrzymało około 30 tys. młodzieży.

W szkolnictwie ogólnokształcącym dla pracujących ukończyło szkoły podstawowe ponad 25 tys. osób, a ponad 3 tys. otrzymało świadectwa dojrzałości.

W I półroczu 1955 r. zasadnicze szkoły zawodowe ukończyło ponad 56 tys. uczniów, technika zawodowa ok. 41 tys. uczniów, szkoły artystyczne ponad 1 800 uczniów.

Liczba tytułów wydanych książek i broszur wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 13 proc.

Liczba kin ogółem wzrosła w I półroczu 1955 r. o 7 proc., w tym kin wiejskich, stałych i półstałych o 10 proc. Liczba widzów w kinach w porównaniu z I półroczem 1954 r. wzrosła o 15 proc., w kinach wiejskich o 28 proc.

Liczba przedstawień i koncertów w teatrach i instytucjach muzycznych wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 roku o 3 proc., a liczba widzów i słuchaczy o 9 proc.

W I półroczu 1955 r. nastąpiła dalsza poprawa w zakresie opieki lekarskiej nad ludnością.

Ogólna liczba łóżek w szpitalach, izbach chorých i izbach porodowych wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 5 proc., liczba łóżek w izbach porodowych na wsi o 8 proc.

Liczba godzin pracy lekarzy medycyny i lekarzy dentyстів wzrosła w zakładach otwartej pomocy leczniczej w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 13 proc.

9. Zatrudnienie i wydajność pracy w gospodarce narodowej

Liczba zatrudnionych w gospodarce społecznej wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o ok. 5 proc., w tym przede wszystkim o ok. 4 proc.

Zatrudnienie w przemyśle socialistycznym w I półroczu 1955 r. wzrosło ogółem o ok. 5 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r.

W I półroczu 1955 r. wzrosła działalność przedsiębiorstw komunalnych w miastach i ośrodkach robotniczych.

Łoś wody sprzedanej gospodarstwom domowym z sieci urządzeń komunalnych wzrosła w I półroczu 1955 r. o 15 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r.

Zaspokrajenie ludności w wodzie nie było jednak równomierne. Trudności w tym zakresie występowały nadeł na terenie województwa stalingrodzkiego.

Dostawa gazu dla gospodarstw domowych wzrosła w I półroczu 1955 r. o 16 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r.

Liczba pasażerów w komunikacji miejskiej wzrosła w I półroczu 1955 r. o 8 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 roku. W I półroczu 1955 r. przedsiębiorstwa komunikacji miejskiej otrzymały m. in. ponad 100 wozów tramwajowych, ponad 70 autobusów.

Nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej wzrosły o 48 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r.

W I półroczu 1955 r. kapitalne remonty objęły ponad 13,1 tys. budynków o 230 tys. izb.

Zatrudnienie w państwowych ośrodkach maszynowych wzrosło o ponad 7 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r., w państwowych gospodarstwach rolnych o ok. 6 procent.

W I półroczu 1955 r. nastąpił dalszy wzrost wydajności

W pierwszym okresie 1954 r. Do pracy w państwowych przedsiębiorstwach maszynowych, państwowych gospodarstwach rolnych, zarządkach rolnictwa kierowano ok. 1 000 agronomów, zootechników i mechaników rolnych. Dla potrzeb POM i PGR wysłano w I półroczu 1955 r. ponad 3 000 traktorzystów, 1 000 kombajnistów, 300 brigadzystów traktorowych.

